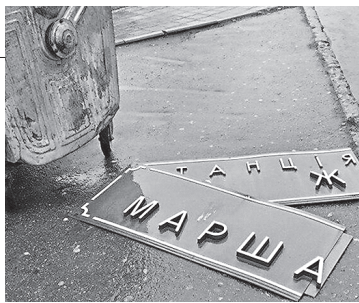

3 На другому етапі декомунізації повноваження перейшли до голів місцевої влади, а рішення про перейменування ухвалить парламент

10 Розпорядження Кабінету Міністрів України «Про схвалення Стратегії розвитку Державної прикордонної служби»

ГАЗЕТА ЦЕНТРАЛЬНИХ ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ УКРАЇНИ

ЗАСНОВАНА В 1990 РОЦІ

www.ukurier.gov.ua

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

СЕРЕДА, 25 ЛИСТОПАДА 2015 РОКУ

ЦІНА ДОГОВІРНА

№220 (5594)

ЦИТАТА ДНЯ

ГЕННАДІЙ ЗУБКО: «Реконструкція децентралізації — це головний амбітний проект розміром з державу, який не реалізовувався за такий короткий час в жодній країні Європи».

Віце-прем'єр-міністр — міністр регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства про зміни, які охоплюють усі сфери нашого життя

Депутати роздержавили пресу

ЗАКОНОТВОРЕННЯ. Верховна Рада ухвалила 260 голосами Закон «Про реформування державних і комунальних друкованих засобів масової інформації». На засіданні парламенту народний депутат Микола Томенко зазначив, що документ передбачає норми, які допоможуть «раз і назавжди відмовитися від того, щоб за рахунок бюджету керівник міста, голова облради чи керівник районної ради розповідали про свої досягнення у своїх газетах». Ідеться про чималі кошти. Тільки цього року в київському міському бюджеті на комунальні медіа витрачено 35 мільйонів гривень.

Закон регламентує відносини між органами державної влади, органами місцевого самоврядування та заснованими ними друкованими засобами масової інформації, а ще встановлює правила співпраці органів державної влади та місцевого самоврядування і заснованими ними друкованими ЗМІ, повідомляє УНІАН.

Орієнтовно на реформування державних і комунальних друкованих ЗМІ знадобиться 195,57 мільйона гривень, зокрема: на першому етапі — обсягом 6,98 мільйона гривень; на другому — 188,59 мільйона.

ЦИФРА ДНЯ

11 ПОТЯГІВ

додатково призначила на період новорічних і різдвяних свят Акціонерна компанія «Українська залізниця»

Глибинна суть

СТРАТЕГІЯ. Днопоглиблення українських портів: держава зацікавлена в нарощуванні потужностей гаваней

Газета для тих, хто приймає рішення

ТРИВАЄ ПЕРЕДПЛАТА ГАЗЕТИ «УРЯДОВИЙ КУР'ЄР» НА 2016 РІК

ПЕРЕДПЛАТУ ПРИЙМАЮТЬ УСІ ВІДДІЛЕННЯ ЗВ'ЯЗКУ УКРПОШТИ

ОПЕРАТИВНО

друкуємо закони України, укази і розпорядження Президента, урядові рішення, адже більшість із цих документів набирають чинності саме з дня опублікування в «Урядовому кур'єрі»

ОБ'ЄКТИВНО

висвітлюємо діяльність глави держави, роботу Кабінету Міністрів, органів виконавчої влади в центрі та на місцях

КОМПЕТЕНТНО

на запитання читачів відповідають авторитетні спеціалісти: урядовці, юристи, учені, лікарі

ПЕРЕДПЛАТНА ЦІНА

	для ветеранів війни, пенсіонерів, чорнобильців, студентів	для інших передплатників та підприємств і організацій	послуга за приймання передплати
на 1 місяць	25 грн	47 грн	95 коп.
на 3 місяці	75 грн	141 грн	2,15 грн
на півроку	150 грн	282 грн	2,60 грн
на рік	300 грн	564 грн	4,00 грн
Соціальний передплатний індекс	40227	Передплатний індекс	61035

КУРСИ ВАЛЮТ/БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ

встановлені Національним банком України на 24 листопада 2015 року

USD 2406.3619 за 100 доларів США

EUR 2558.2033 за 100 євро

RUB 3.6684 за 10 рублів

AU 257601.04 за 10 трійських унцій

AG 3364.09 за 10 трійських унцій

PT 206465.85 за 10 трійських унцій

PD 132590.54 за 10 трійських унцій

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

ЄС не змінює проукраїнський вектор

ДИПЛОМАТІЯ. Навпаки, там твердо налаштовані на подальшу підтримку наших євроінтеграційних прагнень

Михайло ЮРЧЕНКО
для «Урядового кур'єра»

Ситуація на Донбасі й стан виконання мінських домовленостей були в центрі уваги зустрічі Президента Петра Порошенка з міністрами закордонних справ Бельгії Дідьє Рейндерсом, Люксембургу Жаном Ассельборном та Нідерландів Бертом Кундерсом, які перебували в Україні з робочим візитом.

Представники Бенілюксу підтвердили відданість мирному процесу врегулювання на сході України. Однак їхня позиція полягає у необхідності продовження санкцій стосовно Росії до повного виконання мінських угод. У цей непростий для всієї Європи час, заповнили дипломати, Євросоюз не забуває про Україну і підтверджує свою тверду солідарність з українським народом у питанні підтримки її суверенітету й територіальної цілісності.

Глава держави подякував за тверду позицію ЄС щодо невизнання анексії Росією українського Криму та збереження санкцій у зв'язку із ситуацією на півострові. «Ситуація у Криму нас дуже турбує, оскільки сотні тисяч українців, зокрема кримськотатарського походження, зазнають бруталного тиску російської влади», — зазначив Президент.

Глава держави наголосив на необхідності допомоги та координації з міжнародними партнерами в питанні звільнення заарештованих активістів, відновлення мовлення кримськотатарських засобів масової інформації та зняття заборони для лідерів кримських татар на в'їзд до Криму. Наслідок цього — істотне загострення між громадськими активістами та окупаційною владою Криму.

«Крим — це територія України. Ми захищатимемо законні інтереси кримськотатарського народу і всіх українців, які проживають на окупованій території. І сподіваємося, наші міжнародні партнери й надалі будуть дотримуватися політики невизнання окупації Російською Федерацією Криму», — цитує слова Президента його прес-служба. Загалом відзначено спільну й консолідовану позицію з ЄС щодо санкцій та їх збереження.

Окремо сторони обговорили підходи до глобальної боротьби з тероризмом з огляду на нещодавні терористичні акти в Парижі й висловили спільну позицію про максимальне об'єднання зусиль міжнародної спільноти для запобігання і подолання терористичної загрози, хоч би звідки вона походила. Крім того, Україна залишається відданою справі пошуку винних у катастрофі літака МН17 і створення відповідного трибуналу для притягнення їх до кримінальної відповідальності.

Щодо взаємодії з ЄС Петро Порошенко подякував міністрам закордонних справ Бельгії за

ратифікацію його країною Угоди про асоціацію з Україною, яка фактично завершила цей процес у Європейському Союзі.

Із міністром закордонних справ Бельгії Дідьє Рейндерсом та його люксембурзьким колегою Жаном Ассельборном зустрівся й Прем'єр-міністр Арсеній Яценюк. Він подякував за ратифікацію їхніми країнами Угоди про асоціацію між Україною та ЄС.

«Без сумніву, Угода про зону вільної торгівлі з ЄС набуде чинності 1 січня. Уряд України дуже вдячний цьому», — підкреслив його очільник. Нагадав він і про схвалення Верховною Ра-

дою пакета законів, необхідних для лібералізації візового режиму, повідомляє департамент інформації та комунікацій з громадськістю Секретаріату Кабміну. І висловив тверде переконання, що звіт Європейської комісії, який має бути оприлюднено найближчим часом, визнає виконання критеріїв для лібералізації візового режиму.

«Попри серйозну актуальність питання протидії тероризму в країнах ЄС і врегулювання ситуації з біженцями, наш візит до України — свідчення особливої уваги держав Бенілюксу до України, демонстрація солідарності з українськими партнерами, готовність надавати підтримку на шляху всебічних реформ, зокрема в контексті імплементації Угоди про асоціацію між Україною та ЄС», — такими словами поважні гості розпочали зустріч зі своїм українським колегою Павлом Клімкіним.

Іноземні дипломати відзначили важливість повної імплементації мінських угод як платформи політичного врегулювання на Донбасі, прогрес України у проведенні внутрішніх реформ, зусилля для безвізового режиму. Надано запевнення люксембурзької та нідерландської сторін у межах свого головування в ЄС сприяти ухваленню позитивного для громадян України рішення ЄС з цього питання.

У питанні відносин Україна — ЄС сторони демонстрували єдність щодо важливості запровадження з 1 січня 2016 року зони вільної торгівлі як основи для інтенсифікації економічних і торговельних відносин.

Глави МЗС країн Бенілюксу готові сприяти нашої державі в контексті імплементації Угоди про асоціацію

Фото: Миколи ЛАЗАРЕНКА

Заборонити не можна торгувати

САНКЦІЇ. З 1 січня 2016 року Росія збирається запровадити ембарго на експорт вітчизняних харчів і сільгосппродукції. Проте не відомо, кому від цього буде гірше

Олег ГРОМОВ,
«Урядовий кур'єр»

18 листопада вітчизняні й російські інформаційні агенції процитували слова міністра економічного розвитку РФ Олексія Улюкаєва про те, що уряд Росії вирішив з 1 січня 2016 року запровадити продуктове ембарго стосовно нашої країни. Проте згодом цей вископосадовець заявив, що такі заходи проти України ще не остаточні, вони набудуть чинності, якщо сторони не домовляться про зняття економічних ризиків під час асоціації України в ЄС.

Здається, Москва й досі не вірить, що наша держава упевнено крокує до європейської спільноти, і на цьому шляху її не зупинить жодна країна, навіть такий воєнний агресор, як РФ. Позавчора Прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк заявив, що Київ відповість на це дзеркальними діями, тобто введе таке саме ембарго щодо імпорту російських товарів АПК.

Ми вже давно лякані

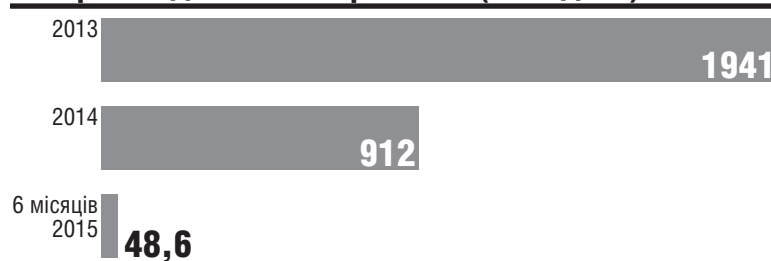
Чи готова Україна прийняти ризики такого продовольчого ембарго від свого не дуже дружнього сусіда? Як зазна-

чила на брифінгу «Ембарго Росії — новий виток торговельних воєн?» директор з наукової роботи, керівник Центру економічних досліджень Інституту економічних досліджень та політичних консультацій Вероніка Мовчан, такою заборонаю президент Росії Володимир Путін уже лякав наших бізнесменів і країну ще 2011 року. «Пригадайте різні війни: шоколадні, молочні, сирні тощо. Зазначу, що наші підприємці вже кілька років тому почали готуватися, щоб диференціювати ринок збуту своєї продукції. Тому до 2015 року більшість із них не просто була до цього готова, а й знайшла нові країни чи почала активно просувати продукцію всередині України», — зазначила вона.

За її словами, на сьогодні українські виробники експортують у РФ лише до 1% всієї сільськогосподарської та харчової промисловості. Тож наш АПК не такий уже чутливий до закриття ринків збуту Росії.

З такою точкою зору згоден і директор консалтингової компанії «Про Агро» Микола Верницький. На його думку, експортери вже давно знають, що торгувати з РФ ризиковано, тому і знаходять обхідні шляхи. Однак експерт припускає, що деякі

Динаміка експорту продукції АПК з України до Росії за роками (млн дол.)

За даними Українського клубу аграрного бізнесу

українські фірми постачатимуть свою продукцію в Росію з території Білорусі.

«Усе-таки Москва має сформувати перелік товарів, на які вона накладе ембарго. Проте для таких товарів, як сіль, в РФ немає альтернативи. Не треба забувати, що в нас є й інші продовольчі товари, яким Росії дуже важко знайти заміну. Тому, переконаний, це не буде тотальною заборонаю», — зазначає пан Верницький.

Машинобудування найчутливіше

Інші експерти переконані: ще не відомо, хто більше страждатиме від такого ембарго — Росія чи Україна. Скажімо, жителі Санкт-Петербурга вже за-

бували, що таке якісні та дешеві українські м'ясні, молочні й кондитерські товари — їх немає на полицях супермаркетів. Європейських також значно менше (дія ембарго проти ЄС), але вони вкрай дорогі. Проте їхнє місце займають суворогатні продукти, які виробляють компанії Росії. Звісно, якістю та смаковими властивостями вони значно поступаються українським.

Цікаво, як надалі РФ заборонятиме експорт українських товарів непродовольчих груп. За словами Вероніки Мовчан, найчутливіша у цьому сенсі продукція машинобудівної галузі.

«Особливо страждатимуть виробники вагонів та іншого обладнання для залізниці, які майже 100% продукції раніше

збували в РФ. Проте наскільки мені відомо, Укрзалізниця останніми місяцями значно збільшила замовлення на закупівлю вагонів. До інших чутливих щодо експорту в РФ товарів належать хімічна, текстильна продукція та метвироби. Їх виробники частково переорієнтовуються на внутрішній ринок, а частково шукають збут на дуже перспективних ринках Північної Африки та Близького Сходу», — додає вона.

На думку експерта, ембарго Росії на наші товари відіграє й іншу позитивну роль: зменшаться ціни на продукцію всередині країни.

Що ж стосується ринків країн ЄС, то на сьогодні Україна туди може без будь-яких проблем у межах квот експортувати багато видів товарів, приміром курятину, яйця, мед тощо. Проте ще не дозволено експортувати в ЄС свинину, яловичину та різні види молочної продукції.

Чи використовуватиме Україна так зване зустрічне ембарго на російську продукцію? Вероніка Мовчан переконана, що ми можемо це зробити шляхом реалізації своїх зобов'язань у межах СОТ, тобто в ній можна буде позиватися до Росії. До речі, Росія — член цієї організації.

Інфографіка «УК»

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Секретаріат Кабміну отримав комп'ютери від уряду КНР

ПІДТРИМКА. А частина техніки, що була у користуванні, після оновлення надійде до шкіл

Лора ВОВК
для «Урядового кур'єра»

Урочисте підписання акта виконання угоди між урядом Китайської Народної Республіки та Кабінетом Міністрів про надання комп'ютерного обладнання Секретаріату Кабміну відбулося в стінах Будинку уряду. Йдеться про 800 одиниць техніки.

Підставою для такої гуманітарної допомоги стало виконання контракту про зовнішні поставки, підписаного на підставі обміну міжуря-

довими нотами в рамках спільної угоди про технічно-економічне співробітництво. На рішення вплинула й тісна співпраця Секретаріату Кабміну з Посольством КНР в Україні.

Міністр Кабінету Міністрів Ганна Онищенко висловила вдячність Надзвичайному та Повноважному послу КНР в Україні Чжан Сіюню за підтримку України та вітчиманих реформ китайською владою.

«Програмою діяльності нашого уряду передбачено новий підхід до державного

управління, однією зі складових реформ якого є впровадження електронного урядування. Тому зараз підтримка розвитку інформаційно-комунікаційних технологій надзвичайно важлива», — зазначила Ганна Онищенко.

Вона повідомила, що частину комп'ютерів буде передано до Урядового контакт-центру, якому необхідно технічне обладнання у зв'язку з великими обсягами роботи за зверненнями громадян. «Лише за останні 10 місяців Урядовий контакт-

ний центр опрацював приблизно 1,5 мільйона звернень, а це майже наполовину більше, ніж показник за весь минулий рік», — цитує слова Ганни Онищенко прес-служба Міністра Кабміну.

Міністр заявила, що завдяки такій гуманітарній допомозі з'явилася змога частину комп'ютерного обладнання Секретаріату Кабміну, яке перебуває в хорошому стані, після відповідних технічних процедур передати українським школам, які його потребують.

Декомунізація протидіє впливу на свідомість українців

ЧИННІСТЬ ЗАКОНУ. До 21 лютого 2016 року рішення про перейменування і демонтаж радянських символів приймають голови місцевих громад, а потім їх має ухвалити Верховна Рада

Лариса КОНАРЕВА,
«Урядовий кур'єр»

Дуже символічно, що другий етап декомунізації, який триватиме від 21 листопада 2015 року до 21 лютого 2016-го, майже збігається з часом протистоянь на Майдані. Тепер, після громадських слухань і роботи комісій з перейменувань, рішення про нові назви вулиць українських міст і сіл прийматимуть місцькі й сільські голови за участі громади. Ще на місяць — до 21 грудня цього року — подовжено термін проведення громадських слухань там, де їх не було, і прийняття рішень новообраними місцевими радами. Їхні пропозиції щодо нових назв населених пунктів та інших топонімів упродовж трьох місяців розгляне парламент і ухвалить відповідне рішення.

Про підсумки першого етапу масштабного процесу декомунізації, який тривав півроку з — 21 травня до 21 листопада 2015-го, йшлося на прес-конференції у понеділок. Її учасники — перший заступник Голови Верховної Ради Андрій Парубій, голова Українського інституту національної пам'яті Володимир В'ятрович, директор департаменту Запорізької ОДА Владислав Мороко, експерт Реанімаційного пакета реформ Ярослав Юрчишин — розповіли про коригування подальших зусиль і стратегію реалізації декомунізаційного закону.

Політична незрілість деяких політиків і чиновників призвела до того, що перші півроку роботи подекуди пішли не на втілення вимог закону, а на дискусії про його потребу. Після місцевих виборів 25 жовтня виконання декомунізаційного закону значно активізува-

Пам'ятники часів тоталітаризму прибиратимуть цивілізовано, як це робили свого часу у Слов'янську

лося, особливо впродовж останніх трьох тижнів, у листопаді. Наприклад, в Іллічівську на Одещині спершу тривала потужна кампанія за нібито можливу відмову від перейменування. Натомість уже 12 листопада відбулися громадські слухання, а 20-го міськрада ухвалила перейменувати місто на Чорноморськ і надіслала відповідне рішення до парламенту. І це не поодинокий випадок.

Загалом перейменуванню підлягають 32 міста, з них лише у 18 була змога провести громадські обговорення. Решта розташована на окупованих територіях. Правом обрати нову назву тою чи іншою мірою скористалися 13 міст, щодо чотирьох із них подання ще минулого тижня отримав парламент. Загалом до Верховної Ради минулого тижня надійшли 25 подань.

Згідно із законом, парламент протягом трьох місяців ухвалить рішення про нові назви міст та сіл на підставі подань громад або рекомен-

дацій Інституту національної пам'яті, який створює експертну комісію і закликає місцеві громади, які не встигли до 21 листопада, ще протягом місяця подавати пропозиції нових назв. До речі, в Криму планують повернути історичні кримськотатарські назви.

Вулиці, названі на честь найбільш одіозних комуністичних діячів, загалом перейменовано. На честь менш відомих багато позалишалося, адже не завжди жителів проінформували про те, ким насправді були діячі. Наприклад, Київ і Харків перейменували половину вулиць із необхідних, у Києві громадське обговорення решти майже завершено, у Харкові триває.

Декомунізаційне законодавство створило цивілізований механізм демонтажу радянських пам'ятників і дощок. Впродовж наступних півроку рішення про демонтаж ухвалюватиме міський чи сільський голова на підставі консультацій з експертною радою митців. Якщо

мозаїка, панно чи пам'ятник становить мистецьку вартість, їх буде передано до музею чи у приватну колекцію.

Декомунізація торкнулася й армії. 18 листопада 2015 року Президент України Петро Порошенко підписав указ, згідно з яким із почесних найменувань українських військових частин вилучать елементи, успадковані від радянської армії.

Улітку 2014 року створено групу «Політика національної пам'яті» в рамках ініціативи «Реанімаційний пакет реформ», а питання національної пам'яті внесено в дорожню карту реформ.

Андрій Парубій запевнив, що парламент скористається своїми повноваженнями в реалізації декомунізаційних законів, бо вони належать до фундаментальних і стратегічних засад буття держави. Декомунізація дасть змогу українцям дивитися на світ українськими очима і запобігти спробам використання тоталітарних практик проти нашого суспільства.

ПРОШУ СЛОВА!

Європейські та євроатлантичні перспективи України

Юрій РАДКОВЕЦЬ,
кандидат військових наук,
для «Урядового кур'єра»

Цинічна окупація і демонстративна анексія Росією Криму та наступна її збройна агресія на сході України фактично зняли з порядку денного питання геополітичного вибору нашої держави, яка остаточно обрала курс європейської та євроатлантичної інтеграції, що є головною гарантією державного суверенітету, територіальної цілісності та національної безпеки України, а також рушійною силою її політичного й економічного розвитку.

Нині розвиток ситуації довкола України, яка мужньо протистоїть збройній агресії Росії в Європі, фактично визначає її майбутнє, а також майбутнє НАТО і ЄС. Так, у разі перемоги над Україною Москва значно посилить свої можливості з експансії у західному напрямку, але тепер уже проти Європи, перш за все країн Балтії та Польщі.

Нагальність членства України в Північноатлантичному союзі як для неї, так і для всього західного світу потребує, щоб сторони відмовились від формальних, бюрократичних і псевдodemократичних процедур приєднання нашої країни до нього. Це стосується як статутних вимог Альянсу щодо неможливості прийняття до його складу нових членів, які перебувають у стані збройного конфлікту з іншими країнами та мають неврегульовані територіальні проблеми, так і заяв окремих політичних сил України стосовно проведення референдуму з питання її зовнішньополітичного вибору.

По-перше, Росія сама відмовляється визнати себе стороною збройного конфлікту з Україною. Тобто формально наша держава не перебуває у стані війни з іншими країнами. По-друге, свого часу до складу Північноатлантичного союзу прийняли ФРН, що була розділена після Другої світової війни і донині не набула остаточної територіальної цілісності (враховуючи незаконне утримання Росією Східної Пруссії, яка була передана СРСР у 1945-му на 50 років). По-третє, майже всі нові кандидати в члени НАТО вступали до Альянсу без жодних референдумів з цього питання, що й не вимагають його статутні положення.

До того ж, яким має бути механізм реалізації європейської та євроатлантичної інтеграції України, а саме щодо послідовності її вступу в ЄС і НАТО? Що має бути первинним, а що вторинним: вступ України до НАТО, а потім до ЄС чи навпаки — спочатку до ЄС, а потім у НАТО? Практика останніх «хвиль розширення» свідчить, що первинним (обов'язковим!) завжди є вступ країни-претендента в НАТО і тільки потім — у Європейський Союз.

На сьогодні Україні вкрай необхідно у прискореному варіанті стати членом Північноатлантичного союзу, щоб гарантовано зберегти свою державність в умовах зовнішньої воєнної агресії Росії. Тобто найголовніше зовнішньополітичне питання для України — пришвидшити вступ у НАТО. Це врятує нас від злочинної путінської воєнної агресії, уможливить виживання й збереження України як європейської держави. І це питання значно важливіше, ніж членство України в ЄС.

А чому б не запропонувати ЄС і НАТО варіант комплексного виконання вимог у межах Угоди про асоціацію між Україною та ЄС і водночас ПДЧ НАТО? Тим паче, що за обсягом та змістом вони на 90—95% повторюють одне одного. За таких умов терміни набуття членства України в НАТО та ЄС можуть скоротитися майже вдвічі та становитимуть 1,5—3 роки. А головне — набуття Україною членства спочатку в НАТО, а потім і в ЄС відбуватиметься майже одночасно у ті самі терміни. Тому в питанні щодо майбутнього України треба діяти з огляду на конкретний історичний момент, який на сьогодні для неї найзагрозовіший. Якщо Європа і весь цивілізований світ вважають, що Україну треба рятувати, щоб її остаточно не знищили, вони мають вирішити питання про її майбутнє окремо, не затягуючи його й не озираючись на Кремль.

Тобто членство України в НАТО — лише питання політичної волі її керівництва та Північноатлантичного союзу, яка має бути виявлена в інтересах як української (національної), так і європейської та євроатлантичної безпеки. Демонстрація рішучості, послідовності й невідворотності намірів сторін у цьому питанні дасть змогу посилити безпеку України та всього західного світу перед реальною загрозою Росії, а також підтвердити авторитет НАТО як єдиної впливової міжнародної військово-політичної організації, спроможної гарантовано відстояти інтереси її членів і партнерів.

Саме такі вкрай необхідні й життєво важливі механізми реалізації європейських і євроатлантичних перспектив України з огляду на її нинішній історичний момент розвитку в умовах російської воєнної агресії та нового глобального протистояння Заходу і Росії.

Найголовніше зовнішньополітичне питання для України — пришвидшити вступ у НАТО. Це врятує нас від злочинної путінської воєнної агресії, уможливить виживання й збереження України як європейської держави.

ДЕРЖАВНИЙ ІНТЕРЕС

Глибинна суть

Іван ШЕВЧУК,
«Урядовий кур'єр»
(фото автора)

Адміністрація морських портів України (АМПУ) та один зі світових лідерів у галузі днопоглиблювальних робіт бельгійська компанія Jan De Nul n.v. підписали меморандум про взаєморозуміння. Адже бельгійців зацікавила участь у проведенні днопоглиблення в українських гаванях. Інтерес цей для нас своєчасний, бо вималювався він на тлі вельми неприємного дзвінка від великого європейського бізнесу.

Без скандалу, та осад залишився

Кілька місяців тому від виконання днопоглиблення в українському порту Южний (це неподалік Одеси) відмовилася потужна німецька компанія Mobius, що раніше виграла тендер на проведення цих робіт. В українських гаванях та на інших гідротехнічних об'єктах вона працювала понад 10 років. І ось її керівництво вирішило піти із проекту, не довівши його до завершення. «Компанія просто порахувала, що грошей, вкладених у титулі, не вистачить на виконання проекту», — пояснює начальник адміністрації морського порту Южний Максим Широков. Дався взнаки передусім торішній стрибок курсу долара.

Українські партнери погодилися відкоригувати суму. Було проведено п'ять перемовин, де намагалися врегулювати ситуацію, проте німецькі підприємці оцінили свої ризики як надто високі, щоб продовжувати участь у проекті. «Італійського скандалу з биттям посуду не було, — зауважує очільник портової адміністрації, — все було в межах чинного законодавства».

Це становище Максим Широков називає навіть не конфліктом, а просто бізнес-ситуацією: німці повернули 12 мільйонів гривень авансу і виплатили 112 мільйонів штрафних санкцій за невиконання робіт. Втрата цих сум видалася їм меншим злом, ніж продовження участі в українському стратегічному проекті.

Гамбурзький розрахунок нашої інвестпривабливості виявився не на нашу користь. І ось з'явився шанс вирівняти його з допомогою бельгійців. Адже проект із днопоглиблення в Южному згортати ніхто не збирався. Відкоригований проект уже пройшов експертизу і перебуває на затвердженні у Кабміні. Наступного року тендер має визначити нового підрядника.

Встигати за тенденцією

«Уся суть — у глибині», — наголошує Максим Широков. І ось як він має на те підстави.

Цього року, за підсумками 9 місяців, кількість суднозаходів до морського порту Южний зменшилася із 878 до 793, коли порівнювати з таким самим періодом 2014-го. Та це Максима Широкова аналізують не засмучуючи. Адже водночас вантажообіг порту зріс на 4,5%, сягнувши 35 мільйонів тонн. Це приблизно третина вантажообігу всіх українських морських портів.

Як це стало можливим? Просто судна, які заходили в порт Южний, цього року були переважно більшими, ніж ті, які об-

слуговували тут торік. Збільшення розміру суден — це світова тенденція ринку морських вантажних перевезень. Що більше судно, то рентабельніші самі перевезення. Питання для портівників лише у тому, щоб встигати за цією тенденцією — тобто мати змогу приймати дедалі більші судна. Тож дно в гавані має бути якомога глибшим.

В АМПУ, яка взяла на себе всі адміністративні функції в усіх українських гаванях, це розуміють. Лише цього року на днопоглиблення в морських портах та на судноплавних каналах АМПУ заклала мільярд гривень. Як повідомив під час нещодавньої прес-конференції в Одесі міністр інфраструктури України Андрій Пивоварський, днопоглиблювальні роботи вестимуть майже в усіх українських портах і у 2016 році.

Порт Южний — найглибоководніша гавань у Чорноморському басейні — у всій цій загальнонаціональній кампанії посідає, либонь, чільне місце.

«21 червня 2014-го ми отримали осадку 18,5 метра і нині приймаємо у нормальному робочому режимі судна вантажопідйомністю 200 тисяч тонн, — каже Максим Широков. — А 30 серпня цього року біля причалу № 6 морського порту Южний протягом трьох діб на балкер Mineral Edo завантажили 203 тисячі 590 тонн залізничного концентрату. Це рекорд для всієї морської галузі України».

Проте портовикам Южного траплялось обробляти й більші судна, як-от балкер Maxі Brazil. У квітні 2012-го на це найбільше судно, що будь-коли заходило до Чорноморсько-Азовського басейну, завантажили майже 260 тисяч тонн залізничного концентрату. Щоправда, довантажувати його довелося вже на рейді — біля причалів бракувало глибини. То скільки ж її має бути в ідеалі?

Багато не буває

«13,5 метра недостатньо», — зауважує начальник адміністрації Одеського морського порту Михайло Соколов. Він каже, що проектні глибини біля причалу №1, що має обслуговувати зерновий термінал, — результат певного компромісу: і хотілося б глибше, та фінанси не дозволяють. «Маємо балансувати між економічною доцільністю і наявністю грошей».

Максим Широков демонструє глибинні перспективи порту

Днопоглиблення — задоволення не з дешевих. Тож виходить на 18,5 метра в усіх великих портах ніхто не збирається.

Компроміс полягає у спеціалізації портів. Через неї Одеському порту доведеться поступово розпрощатися з певною номенклатурою.

«Щороку обсяги обробки залізничного концентрату в нас падають у кілька разів, — констатує Михайло Соколов, — цього річ вони становили тільки 30% торішніх показників. Уся руда їде на Южний, де 18,5 метра бі-

орієнтується наша найглибоководніша гавань.

Порт Южний надає нові можливості для ефективного бізнесу і цілком слушно призначає за них нову ціну. Тут скасували наявні раніше знижки на портові збори. І за рахунок цього зібрали їх за дев'ять місяців майже 54 мільйони доларів — ледь не вдвічі більше, ніж торік. Оці додаткові 27—28 мільйонів цілком можна вважати чистим ефектом від проведеного днопоглиблення, що цілком може записуватися на рахунок його окупності.

Порт Южний потроху позбуватиметься «малюків» вантажопідйомністю менш як 90 тисяч тонн.

За дев'ять місяців цього року їх кількість уже зменшилася з 755 до 659.

ля причалу, куди заходять великі судна вантажопідйомністю понад 100 тисяч тонн зі значною осадкою. Вся руда із часом піде від нас, її замінять вантажі, визначені як пріоритетні: зерно, контейнери, метал».

Ця обставина може прислужитися поліпшенню екологічної ситуації в Одесі, хоч, можливо, якоюсь мірою і зле позначиться на певних валових показниках Одеського морського торговельного порту.

А порт Южний потроху позбуватиметься «малюків» вантажопідйомністю менш як 90 тисяч тонн. За дев'ять місяців цього року їх кількість уже зменшилася з 755 до 659. А нинішнє зростання вантажообігу забезпечили саме великі судна з вантажопідйомністю понад 150 тисяч тонн. Їхня кількість зросла з 92 до 102. Саме на цих «велетів»

Причому додаткові долари, зняті з перевізника, не обтяжлив для нього — економічний ефект від можливості використати великі судна значно більший. Тож у підсумку портовики розраховують отримати зиск від днопоглиблення не стільки через зростання портових зборів, скільки від збільшення обсягу вантажів.

А «малюкам» тут справді може не бути місця: навіщо їм платити портові збори за розцінками «велетнів»? Та до їхніх послуг інші гавані, що не йдуть так глибоко, як Южний і, можливо, ніколи й не підуть. Уже наступного року підхідний канал тут має становити 19 метрів. Перспективний план розвитку до 2038 року передбачає 21 метр.

Новини світового судноплавства свідчать, що може виникнути потреба й у ще більших глибинах. За інформацією компанії

«Блумберг», на верф'ях Китаю вже закладено кілька суден класу «Валемакс» з осадкою від 20 до 26 метрів і вантажопідйомністю 400 тисяч тонн.

«Якщо їх будують, то вони навіщо потрібні», — каже Максим Широков. На його думку, традиційне «горлечко пляшки» Чорноморсько-Азовського басейну — протока Босфор — теж зазнаватиме змін: у Єгипті будують другий прохід Суецького каналу, турки теж розширюватимуть Босфор, інакше стануть ступором. А це ж їхні гроші.

Не кампанійщина, а тверезий розрахунок

Про бездумну гігантоманію у загалом не надто заможній Україні аж ніяк не йдеться.

«Ми не робитимемо глибини, якщо не бачитимемо комерційного попиту», — підкреслює Максим Широков.

За днопоглибленням як за роботами, що потребують величезних капіталовкладень, громадськість стежить доволі пильно. Так уже склалося, що там, де обертаться великі гроші, ми навіть мимохіть звикли підозрювати великі зловживання.

Буквально днями прес-служба АМПУ змушена була вимагати спростувати інформацію про нібито завищені тарифи на проведення днопоглиблювальних робіт у морських портах країни. Там кажуть, що журналісти деяких інтернет-ресурсів просто не розібралися у всіх чинниках, що впливають на днопоглиблення.

Є відповідь і на запитання, чи варто вкладати мільйони (ба навіть мільярди) у справу, яка може окуповуватися десятками років, коли країна гостро потребує грошей на нагальні потреби.

«Портові збори, що їх отримує АМПУ, — пояснює Максим Широков, — цільові. Згідно з чинним законодавством, можемо витратити їх лише на певні цілі. Днопоглиблення в цьому переліку є. Викопати канал — це фактично назавжди, потім треба лише підтримувати паспорти глибини шляхом ремчерпання і користуватися ним довіку».

До речі, саме цього місяця в порту розпочали такі ремонтні черпання, під час яких мають вибрати з дна із півмільйона кубометрів ґрунту. Такі роботи у гавані проводять вперше за 10 років.

Нарощувати потужності найглибоководнішої гавані України є куди. Перспективний план розвитку порту Южний до 2038 року орієнтується на показники 120 мільйонів тонн вантажів — це приблизно втричі більше, ніж нині.

«Справа за малим, — каже Максим Широков, — саме за вантажами». Бо й справді, на вершину розвитку портова галузь зможе вийти тільки разом з усією економікою України. Лише тоді, коли Україна бодай через 20 років спроможеться відвантажувати за кордон щось, крім зерна та сировини, коли населення її буде досить платоспроможним, щоб купувати високотехнологічний імпорт, коли країна нарешті задіє свій транзитний потенціал, який у нас лише потенціал аж від початку існування держави. Інакше нарощування потужності портів у разі не матиме сенсу. Везити буде нічого.

Коли бракує глибини, довантажувати доводиться на рейді. А це довше і дорожче

РАКУРС

ЕЛЕКТРОННІ ПЕТИЦІЇ

Розуміння
важливості
спілкуванняНаталія БІЛОВИЦЬКА,
«Урядовий кур'єр»

Після того як запрацював підписаний Президентом улітку закон про електронні петиції, яких тільки звернень до глави держави не надходило! Багато з них швидко набирали необхідних для розгляду 25 тисяч підписів, і їх уже розглянуло керівництво країни. Нова форма спілкування громадян із високопосадовцями набула популярності й розширилася на регіони.

Днями портал електронних колективних звернень до голови обласної державної адміністрації почав працювати і на Дніпропетровщині: e-petition.dp.gov.ua. «Для керівництва області це ще один канал зворотного зв'язку. Ми хочемо й повинні знати, що важливо для наших жителів і що можемо для них зробити», — наголосив голова Дніпропетровської облдержадміністрації Валентин Резніченко.

На відміну від уже звичних петицій, електронне звернення до очільника Дніпропетровської області не потребує 10 тисяч підписів та тримісячного терміну їх збирання, щоб його розглянули. Достатньо всього двох голосів підтримки для розгляду колективного питання. Зробити електронну петицію просто: зареєструвавшись на вищезазначеному сайті, натиснути кнопку «Створити звернення» і заповнити форму зворотного зв'язку. Вона зручна і зрозуміла. Потім слід натиснути «Створити».

Втім, звернення не одразу потрапить за призначенням, а лише після перевірки модератора, який не пропустить петиції із нецензурною лайкою або екстремістськими закликами. Якщо ви інтелігентна, порядна, вихована і законослухняна людина, яка вміє викласти своє питання нормальною мовою, ваше звернення надішлють на сайт і його розгляне спеціальна комісія на чолі з головою Дніпропетровської ОДА. До комісії також входять його заступники та керівники деяких управлінь ОДА.

«Ми розуміємо важливість спілкування з жителями області. Тому в нас є контакт-центр і гаряча лінія голови ОДА. Сам керівник Дніпропетровщини принаймні 8—10 разів на місяць проводить прийом громадян, хоч за законом — повинен чотири. Щоб людям стало ще простіше ділитися з нами пропозиціями, і створено сайт колективних звернень», — зазначив на презентації нового порталу радник голови Дніпропетровської ОДА Юрій Голик.

Він розповів, що вже протягом дня з початку надходження електронних звернень надійшли перші п'ять листів-пропозицій від жителів Дніпропетровщини. Серед них, наприклад, — заснувати шкільні екскурсії в ОДА. Радник голови ОДА з усмішкою зауважив, що це питання розв'язати легко. Побажаємо ж керівництву наддніпрянського регіону з такою самою усмішкою й легкістю виконувати інші побажання громадян.

Військова індустрія і держава:
кроки в унісон

ТОЧКА ЗОРУ. В Україні бракує інституцій, що реалізуватиме науково-технологічні та інноваційні пріоритети оборонного комплексу

Олена САЛІХОВА,
доктор економічних наук,
Інститут економіки та
прогнозування НАН України,
для «Урядового кур'єра»

Президент Петро Порошенко 24 жовтня 2015 року підписав указ, яким надав чинності рішенням Ради національної безпеки і оборони України від 2 вересня 2015-го «Про нову редакцію Воєнної доктрини України». Документ вагому роль в економічному підґрунті воєнної безпеки відводить науці.

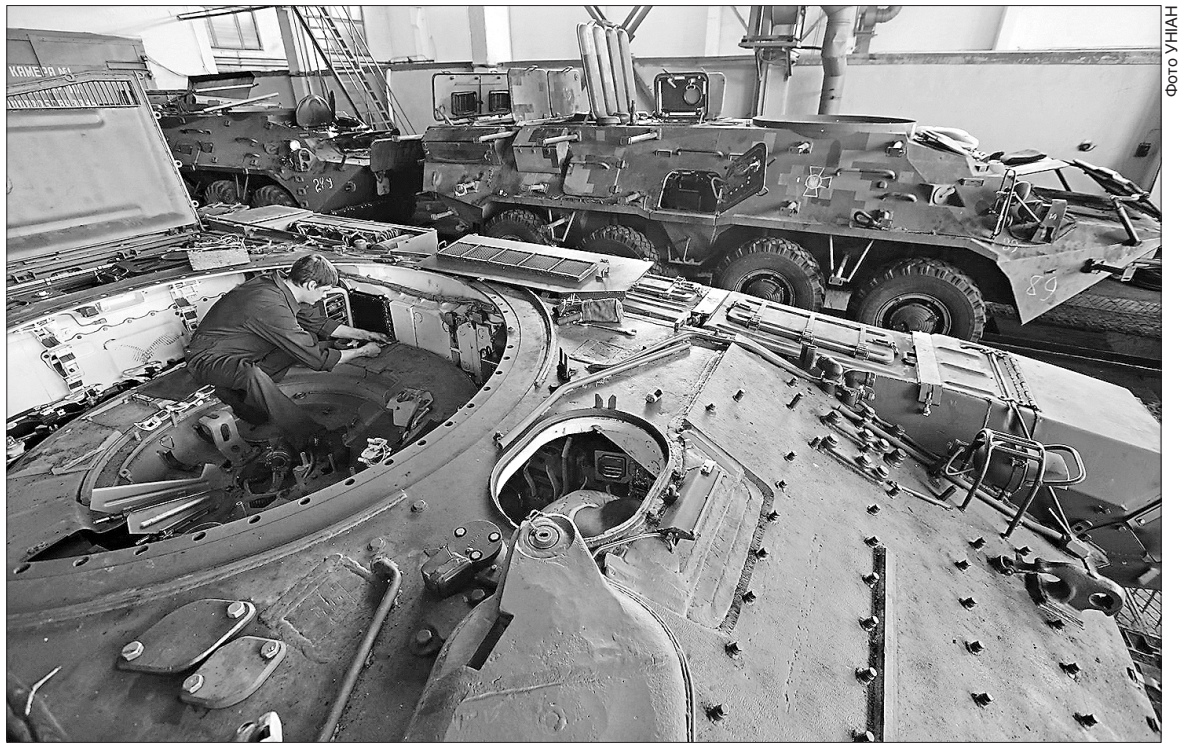
Тактика «само
розсмокчеться»
не спрацює

Чи здатні нині вітчизняні дослідники задовольнити попит, що зростає, на нові технологічні рішення для реалізації настанов доктрини і що потрібно зробити, щоб акумулювати їхні ресурси? Організатором у вирішенні цього питання має бути держава: вона відповідальна за нацоборону й безпеку і є головним замовником наукових робіт і продукції військового призначення.

Сподівання, що якось «само по собі розсмокчеться», та сліпа віра в магічні чесноти ринкових сил дали «плоди». Серед перших проблем функціонування вітчизняного оборонно-промислового комплексу, вказаних у доктрині, — брак ефективних механізмів держрегулювання галузі та підтримки стратегічно важливих для оборони, безпеки й економіки країн наукових установ.

Проект концепції державної цільової економічної програми реформування, та розвитку ОПК на період до 2020 року, розроблений Мінекономрозвитку, як і доктрина, не обходить увагою занепад наукового потенціалу оборонних підприємств та неефективність системи управління ОПК. Серед шляхів і засобів розв'язання проблеми ні доктрина, ні проект концепції не вказує на те, хто і як визначатиме стратегічні орієнтири та відстежуватиме перебіг їхньої реалізації.

А хто забезпечить взаємодоповнюваність досліджень і розробок, які здійснюються в інтересах оборони і безпеки різні відомства за державний коштів? В Україні бракує інституцій, спроможної визначити і спланувати ресурси, необхідні для реалізації науково-технологічних та інноваційних пріоритетів ОПК та досягнення накреслених цілей. Немає й фінансового агента держави, компетентного у доборі проектів військово орієнтованих науково-дослідних та дослідно-конструкторських робіт. Ослаблений науковий та техніко-технологічний потенціал ОПК здатні посилити академічний і вишівський сектор, а також державні й приватні промислові та наукові установи. Але їхні зусилля та взаємодію має скерувати орган, відповідальний за формування й реалізацію науково-технологічної та інноваційної

Продукція Київського бронетанкового заводу знана та шанована серед військових

політики в інтересах оборони і безпеки.

РНБО створила Міжвідомчу комісію з питань оборонно-промислового комплексу, а Президент України указом від 12 червня 2015 року №329/2015 затвердив відповідне положення. Зокрема, вона повинна розробити пропозиції щодо реалізації науково-технічної, інвестиційної та інноваційної політики у сфері розроблення озброєння і військової техніки. Проте не вказано, хто саме визначає та забезпечує виконання цієї політики.

Світовий досвід переконує, що сучасний розвиток військової індустрії відбувається завдяки держрегулюванню нагромадження знань та їх осво-

єння у виробництві. Задля цього створюють орган, відповідальний за науково-технічний та інноваційний розвиток ОПК. Наприклад, у США ці функції виконує Агенція з передових оборонних дослідницьких проектів, у Великобританії — Науково-технічна лабораторія оборонних технологій, у Франції — Генеральне управління з озброєнь, у Китаї — Державне управління з оборонної науки, технологій та промисловості у складі Міністерства промисловості та інформатизації тощо.

А віз і нині там

Доцільність координації розв'язання завдань науково-технологічного та інноваційно-

го розвитку ОПК можна продемонструвати на прикладах вітчизняних установ у сфері нанотехнологій.

Розробки, здійснені за державні кошти, здатні радикально трансформувати продукцію ОПК України. Проте вони не взаємодоповнювальні, а переважно «клаптикові» і не підпорядковані пріоритетам розбудови вітчизняного ОПК.

Так, протягом 2010—2014 років у межах Державної цільової науково-технічної програми «Нанотехнології та наноматеріали» і цільової комплексної програми фундаментальних досліджень НАН України «Фундаментальні проблеми наноструктурних систем, наноматеріалів та нанотехнологій» було профінансовано 240 проектів за такими напрямками, як технології напівпровідникових наноструктур, матеріалознавство, біонасосистеми тощо.

Отримано важливі результати для застосування в різних галузях економіки, зокрема в ОПК. Серед розробок, що не мають аналогів у світі, — «речовина майбутнього» наномангнетит; терморозширений графіт; світлодіод; біобензин тощо.

Крім академічної науки, нанотехнології на порядку денному науковців інших відомств. Наприклад, фахівці УкрНДІНано-біотехнологій при Держрезерві України мають розробки, що дають змогу промислово виготовляти основні життєво необхідні мікроелементи в безпечній легкозасвоєваній формі. Заводська наука також має нанотехнологічні здобутки: ПАТ «Мотор Січ», ДП «Завод імені В. О. Малишева», ДП «Антонов» та інші, що володіють власними лабораторіями, працюють у цій галузі.

Поставлені керівництвом країни завдання вимагають посилення держуправління науково-технологічною діяльністю в інтересах оборони і безпеки і впровадження її результатів у виробництво на підприємствах ОПК для його успіху в конкурентній боротьбі на зовнішніх ринках.

КОМПЕТЕНТНО

Централізація —
не панацея

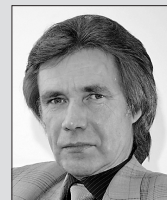
Микола СУНГУРОВСЬКИЙ,

директор військових програм Центру ім. Разумкова:

— Якщо йдеться про держуправління оборонно-промисловою, то підпорядкування підприємств якомусь держоргану часто виявляється невинновим, оскільки підприємства оперативніше реагують на зміни ринкової кон'юнктури. А терміни розроблення та коригування ними стратегій розвитку менші за тривалість прийняття рішення про розроблення такої стратегії в держоргані (не кажу вже про саме розроблення, узгодження, ухвалення та набуття чинності). Цей чинник часто виявляється ключовим у забезпеченні виходу і присутності на ринку озброєнь.

Запровадження альтернативної моделі, згідно з якою всі підприємства оборонної промисловості (різні за специфікою) підпорядковуються певному держоргану, продовжує курс на централізацію управління галуззю, не розв'язує проблем оборонної промисловості та характеризується наявністю корупційної складової. Поступовий та виважений перехід до моделі держуправління функціонуванням оборонної промисловості та військово-технічною співпрацею (зокрема експортом та імпортом озброєнь) повинен будуватися на принципі, за яким за державою залишаться функції формування й координації військово-технічної політики. Для цього пропонують утворити відповідний комітет при РНБО. Для розроблення, узгодження і загального адміністрування програм розвитку озброєнь та оборонного замовлення треба створити державне агентство з питань оборонної промисловості. Щодо ліцензування й експортного контролю, то слід удосконалити діяльність Державної служби експортного контролю.

Важливий напрям — сприяння створенню та функціонуванню формальних професійних об'єднань виробників озброєнь (асоціацій), у межах яких мали б розробляти і впроваджувати кодекси поведінки на ринку озброєнь, які з їх поширенням (розширення меж асоціацій) набували б статусу законів.

ОСВІТА

Майстер-клас для успішного життя

ПРАКТИКА. У Черкаському професійному ліцеї впроваджують нові підходи до підготовки кваліфікованих робітників

Роман КИРЕЙ,
«Урядовий кур'єр»

Попри тривале обмеження державного фінансування, колектив Черкаського професійного ліцею рік у рік забезпечує високоякісну підготовку і працевлаштування кваліфікованих робітників. Торік заклад випустив 514 фахівців, цього року — 465. Це найбільша кількість фахівців серед закладів профтехосвіти області. Цього вдається досягти, як розповів директор ліцею Юрій Куліш, завдяки злагодженій високопрофесійній роботі всього колективу.

Цікаво, що викладачі та майстри задають тон творчого підходу до справи, завдяки чому й учні намагаються не відставати від наставників. Так, викладач Вікторія Пірус створила електронний підручник з фізики, майстри Віра Гусятинська і Володимир Очіченко розробили в електронному вигляді 16 уроків зі спецтехнології зварювальних робіт, що стали у великій пригоді учням. Викладачі Оксана Юхименко, Володимир Глущенко та Вікторія Грон — постійні учасники всеукраїнських і міжнародних конференцій з проблем навчання. Звідти вони черпають нові підходи в організації освітнього процесу, які широко впроваджують у навчальному закладі.

У навчально-практичному будівельному центрі з технологій концерну «Хенкель» під керівництвом Людмили Андрєєвої систематично відбуваються майстер-класи, семінари-практикуми обласного і всеукраїнського рівня. Як наслідок — 38 учнів ліцею відзначено нагородами за участь в обласних, всеукраїнських і міжнародних конкурсах. Це й результат творчого підходу і постійного фахового зростання педагогів.

Коли за планами й програмами не бачимо учня

— Можна було б довго розповідати про успіхи нашого колективу, — зауважив Юрій Володимирович, — вони безперечно вагомі. Турбує, однак, інше. З роками нам дедалі виразніше бачаться системні вади моделі нашої освіти. Вона, на жаль, стимулює не розвиток дитини, а виконання планів і програм. А в цих паперових планах губиться конкретна дитина, з якої ми прагнемо виростити майбутнього робітника. Нічого не змінюється і в оплаті праці педагогів, яка орієнтує їх не на якість знань, а на кількість уроків. Сумні роздуми викликає й зміст освіти. Поклавши руку на серце мусимо визнати, що значну частину здобутих знань наш випускник не зможе використувати на

практиці, адже вони занадто академічні.

Директорові ліцею Юрієві Кулішу довелося недавно ознайомитися з організацією професійної освіти у Фінляндії, яку визнано найкращою в Європі. Тамешні школярі показують дуже високий рівень знань, а модель навчання значно відрізняється від української.

— Неймовірно, але маючи блискучі результати, — наголошує Юрій Володимирович, — вони витрачають на навчання менше часу. Чому? В них інший, значно ефективніший підхід: там справді готують дітей до життя. Звернув увагу на відсутність «елітних» шкіл, педагоги не виокремлюють «елітних» батьків, заборонено порівняння успішних учнів із «поганими», учні мають право скаржитися на дорослих соціальному педагогові. Для кожного учня складають індивідуальний план навчання і розвитку, тому різні діти виконують на уроці завдання різного рівня складності. Та й викладають лише те, що може знадобитися на практиці. Екзаменів там немає, лише один тест по закінченні школи. Головна мета — підготувати дитину до успішного самостійного життя. Це так звана навичкова орієнтована модель освіти.

— Але хіба такий підхід не відомий українцям? Чи не так само робив, приміром, у Сахнівській школі на Черкащині народний учитель Олександр Захаренко, інші відомі педагоги? — запитує в директора.

— Так, подібні підходи нам відомі давно. Але в тому й річ, що застосовують їх вкрай слабо. Заважає наша застаріла модель освіти, в якій, на жаль, править бал його величність чиновник. Звідси й маса не потрібних учням знань, і законодавча та нормативна зарегульованість, і непомірна централізація, й інші наслідки. Тому, з одного боку, задекларована владою децентралізація і дерегуляція освіти повинні мати реальне наповнення. А з другого — ми можемо і повинні діяти, не чекаючи владних рішень. Наприклад, усе, що в планах і програмах, у підручниках, але не потрібне для життя або професії, — подавати учням інформативно. Це прийнятно для найобережніших педагогів. Сміливіші можуть зовсім відійти від заскорузлих програм, обстоюючи свою позицію. За такого підходу центр коригування планів і програм переміститься з обласного методичного центру в методичні комісії ліцею. Йдеться, зрозуміло, не про скорочення кількості годин, а про надання їм більш практичного змісту. Що стосується коригування планів і програм зі спеціальних предметів, то треба

зробити обов'язковою участь в цьому кваліфікованих роботодавців. Адже на «круглих столах», у співбесідах роботодавці наголошують на цих нововведеннях, але самі участі в цьому здебільшого не беруть. Погодження, звичайно, підписують, але планів і програм це ніяк не поліпшує. Щоб цю справу з формальної перетворити на реальну, треба навчальним закладам разом із департаментами освіти, економіки і роботодавцями виробити механізм, в якому було б ураховано інтереси всіх зацікавлених сторін, насамперед роботодавців.

Кілька місяців тому в ліцеї відбулася зустріч із двома керівниками з облдержадміністрації, які очо-

люють департамент економіки і відділ промисловості. Працівники ліцею домовилися з ними ретельніше взятися за реформування профтехосвіти в області. Але далі розмов справи поки що не пішли.

Законопроект про професійно-технічну освіту зокрема передбачає для навчальних закладів право створювати філії. Недавно саме така пропозиція надійшла до ліцею від Кам'янської райдержадміністрації. Уже саме звернення органу виконавчої влади сусіднього району свідчить про його авторитет.

створили додаткових 16 робочих місць, яких бракувало, усунено більшість зауважень з охорони праці, припинено продаж пива в магазині, розташованому на території ліцею, запроваджено співбесіди з абітурієнтами, які не пройшли тестування, інше. Для посилення відповідальності працівників директор поновив щотижневі дні контролю з майстрами.

Від слів — до діла

Робота будь-якого закладу профтехосвіти будується на правових засадах, тобто на базі нормативних документів загальнодержавного і освітнього напрямів. Один з основних доку-

ментів, який визначає правові, організаційні та фінансові засади функціонування профтехосвіти, — Закон України «Про професійно-технічну освіту» 1998 року. Зміни, які відбулися відтоді в нашому суспільстві та освітньому просторі, прагнення України до європейських стандартів вимагають нових підходів. Тому нині на розгляд Верховної Ради подано проект нового закону.

Цікаво порівняти його з чинним документом. Зокрема у проекті пропонується окремою статтею визначити, що мовою навчання у закладах професійної освіти є державна мова. Це варто підтримати. Як і введення нових статей про повноваження підприємств і діяльність роботодавців у сфері професійної освіти. Фахівці профтехосвіти схвалюють також розширення фінансової, академічної та адміністративної автономії закладів, про що йдеться в новому проекті закону. Серед інших позитивних моментів освітяни називають передачу на обласний рівень функцій розпорядників основними фондами закладів професійно-технічного навчання, а також можливість розміщення спеціальних рахунків закладів в органах казначейства і поза ними в установах державних банків.

У ліцеї схвально оцінюють також перспективу інтегрування навчальних закладів, що передбачено у проекті нового закону. Крім об'єднання, він ще передбачає для навчального закладу право створювати філії. Недавно саме така пропозиція надійшла від Кам'янської райдержадміністрації. Уже саме звернення адміністрації сусіднього району до ліцею свідчить про його авторитет. Тому тут із нетерпінням очікують на ухвалення документа.

Колектив ліцею висловив і зауваження. Одне з них стосується штатів закладу та їх затвердження. У проекті записано, що керівник навчального закладу затверджує в межах наявного фонду заробітної плати штатний розпис і чисельність працівників. Насправді все відбувається навпаки: штатний розпис затверджують у департаменті освіти і науки згідно з типовими штатами. Відповідно до нього формується фонд заробітної плати. Тож ця теза у проекті, як і в чинному законі, по суті, популістська. Крім того, в багатьох викликає сумнів реальність тези про те, що прийом до закладу професійної освіти здійснюється на конкурсній основі. Щоб це положення запрацювало, в Україні треба мати значно кращу демографічну ситуацію і значно меншу кількість закладів.

Загалом же в цьому, як і в інших закладах профтехосвіти області, схвально розглядають нові перспективи розвитку галузі, що їх пропонує новий проект, і сповнені рішучості перейти в її реформуванні від слів до діла.

— Колектив ліцею нині відзначає 35-річчя, — розповів Юрій Куліш. — Незважаючи на складну ситуацію в державі, не припиняємо розвивати і зміцнювати навчально-матеріальну базу закладу. Нещодавно закінчили будівельні роботи і почали оснащення нової навчальної майстерні електрозварників на напівавтоматах. Недавно наші учні почали оволодівати ще однією професією, незабаром плануємо отримати ліцензії ще на дві. За останні вісім років обсяг виробничої діяльності ліцею — понад 12 мільйонів гривень. Отримано прибутку за цей час майже п'ять мільйонів, які використовуємо для розвитку навчального закладу.

Професія муляра завжди має великий попит

Фото з архіву ліцею

ЖКГ: АКТУАЛЬНА ТЕМА

Від чого залежать тарифи на воду?

ПРІОРИТЕТИ. Київводоканал шукає різні джерела фінансування

Інна КОСЯНЧУК,
«Урядовий кур'єр»

Підвищення тарифів на комуналку змушує всіх думати, що робити, аби не переплачувати. Рекомендацій щодо економії енергоресурсів у побуті не бракує. Людей закликають переходити на новітні побутові електроприлади, утеплювати житло, економно використовувати воду тощо. Таке враження, що все залежить лише від споживачів. Але якщо ті, хто надає комунальні послуги, не перейматимуться енергоощадністю, а свої витрати «впихатимуть» у тарифи, то, звісно, плата за комуналку ростиме чи не до небес, а якість цих послуг тільки гіршатиме. Особливо, коли їх надає монополіст. І вибирати, як то кажуть, не доводиться.

Тож як безпосередньо монополісти дбають про те, щоб їхні послуги не дорожчали непомірними темпами? «Урядовий кур'єр» звернувся до одного з таких монополістів у столиці — Київводоканалу. Адже в структурі тарифу на його послуги складає електроенергії сягає понад 30%.

— Саме тому тарифи на воду напряду залежать від тарифів на електроенергію, — розповів нам голова правління, генеральний

Фото з сайту vodokanal.kiev.ua

Масштабний проект модернізації Бортницької станції аерації дасть змогу зменшити споживання електроенергії на 30%

директор ПАТ «АК «Київводоканал» Андрій Білик. — Один із них — довгострокові проекти реконструкції для модернізації застарілого і енергоємного обладнання на Бортницькій станції аерації (БСА), водопровідних і каналізаційних насосних станціях тощо. Цей напрям потребує найбільших капіталовкладень, тому шукаємо різні джерела фінансування. Скажімо, реконструкцію насосних станцій «Русанівка» і «Комсомольська» включено в інвестпрограму на 2015 рік. Після модернізації можемо зекономити 40—70% електроенергії. Загалом завдяки реконструкції та іншим адмінзаходам за 9 місяців цього року Київводоканал зменшив споживання електроенергії на 19,6 мільйона кВт/год порівняно з таким самим періодом 2014-го.

Щоправда, власні енергоощадні програми Київводоканал активно впроваджує недавно — з 2014 року.

— Умовно наші програми можна розділити на три напрями: технічне оновлення засобів виробництва, оптимізація режимів роботи і адміністративні захо-

ди, — каже Андрій Білик. — Один із них — довгострокові проекти реконструкції для модернізації застарілого і енергоємного обладнання на Бортницькій станції аерації (БСА), водопровідних і каналізаційних насосних станціях тощо. Цей напрям потребує найбільших капіталовкладень, тому шукаємо різні джерела фінансування. Скажімо, реконструкцію насосних станцій «Русанівка» і «Комсомольська» включено в інвестпрограму на 2015 рік. Після модернізації можемо зекономити 40—70% електроенергії. Загалом завдяки реконструкції та іншим адмінзаходам за 9 місяців цього року Київводоканал зменшив споживання електроенергії на 19,6 мільйона кВт/год порівняно з таким самим періодом 2014-го.

Для комплексної реконструкції масштабніших об'єктів Київводоканал спільно з КМДА залучає дешеві й довгі кредити міжнародних фінансових інститутів — Японського агентства міжнародного співробітництва (JICA), Світового банку. Масштабний проект реконструкції БСА за підтримки цих проектів дасть змогу заощадити до 30% електроенергії та до 90% природного газу. Також, за словами Андрія Білика, Київ бере участь у проекті «Роз-

виток міської інфраструктури-2» Світового банку. З його допомогою планується замінити морально й фізично застаріле обладнання насосних станцій Києва, оптимізувати гідрравлічні режими, встановити насоси з частотним регулюванням тощо. Нині проект на етапі проведення міжнародних конкурсних торгів, аби визначити компанію, яка безпосередньо модернізуватимуть насосні станції у 2016—2017 роках. Результатом роботи стане зменшення споживання електроенергії щонайменше на 20—30%.

Також Київводоканал працює над оптимізацією режимів роботи об'єктів водопостачання та водовідведення і працює в напрямі звичайної адміністративної економії. Андрій Білик зауважує: йдеться про зміну технологічних режимів водопровідних насосних станцій, впровадження перетворювачів частоти для стабілізації тиску у водопровідній мережі, заміну ламп зовнішнього освітлення на енергоефективні, заміну насосного обладнання. Торік здебільшого за рахунок зміни режимів споживання електроенергії на підприємстві вдалося зменшити на 32 млн кВт/год. На підприємстві щоденно контролюють стан енергоспоживання.

АЛЬТЕРНАТИВА

Миколаївщина реконструює котельні

Олена ІВАШКО,
«Урядовий кур'єр»

Керівникам районів та міст Миколаївської області запропонували реалізувати на своїх територіях реальні проекти із газозаміщення. Щороку область споживає приблизно 1,1—1,2 мільярда кубометрів природного газу, з них 500 мільйонів — у системі житлово-комунального господарства та в бюджетній сфері. Динаміка використання природного газу стійко знижується. Нині активно розвивається електроопалення, на сьогодні вже півтори тисячі абонентів перейшли на нього.

Як зазначив на представленні проектів перший заступник голови облдержадміністрації Микола Романчук, «нам важливо заощадити газ і бюджетні кошти. У 2016 році ми повинні завершити реформування опалювальної системи. Нині кілька інвестиційних компаній представляють проекти із газозаміщення й альтернативних видів енергії в бюджетній сфері, які успішно реалізують у нашій області й у всій Україні».

Як приклад — діяльність компанії «Укртепло», що працює в 14 областях України та обслуговує понад 100 котельень загальною потужністю більш як 130 МВт. У підприємства розвинене власне виробництво з котельного обладнання. Цього року ТОВ увійшло і до Миколаївської області, вклавши майже 15 мільйонів гривень у будівництво десяти котельень. Перша котельня вже успішно працює в новобузькій школі.

Один з головних чинників успіху — котельні працюють на місцевому паливі, що дає змогу розвиватися ринку альтернативного палива в області. Голова Новобузької райдержадміністрації Сергій Іванов підтвердив, що проект успішно реалізують, що надало можливість не тільки обігріти приміщення, а й заощадити кошти.

Інше підприємство займається реконструкцією котельні в Миколаївському геріатричному пансіонаті. Реалізація пілотного проекту дасть змогу замінити річне споживання газу обсягом 200 тисяч кубометрів. Вартість інвестиційного проекту — півтора мільйона гривень, за попередніми підрахунками, термін окупності — близько п'яти років. Як паливо використовуватимуть солому, що її вдосталь на аграрній Миколаївщині.

Про впровадження технології водовугільного палива (тобто рідкого палива, яке отримують шляхом змішування подрібненого вугілля, води та пластифікатора) розповів представник компанії «Українське тепло». Заміна котельного обладнання на природному газі котлами на водовугільному паливі знижує вартість теплової енергії на 10%.

«Кожен проект дуже цікавий і має специфіку, що дає змогу обрати найбільш оптимальний варіант чи для соціального об'єкта, чи для житлового, — відзначив Микола Романчук. — Залишається вивчити пропозиції й реалізувати їх на території району або міста».

МОДЕРНІЗАЦІЯ

Чернівці залучають європейські фінанси

Світлана ІСАЧЕНКО,
«Урядовий кур'єр»

Комунальне підприємство «Чернівцітеплокомуненерго» реалізує проект «Реконструкція централізованого теплопостачання міста Чернівці», який охоплює майже 90% споживачів тепла. Техніко-економічне обґрунтування заходів виконала консультативна інжинірингова компанія RAMBOLL із Данії на замовлення ЄБРР.

— Програму модернізації, спрямовану на підвищення енергоефективності, зменшення споживання енергоресурсів впровадять за три роки. Вона дуже важлива для Чернівців, — зазначає міський голова Олексій Каспрук.

Фінансову підтримку забезпечує ЄБРР і Фонд чистих технологій. Європейський банк надасть «Чернівцітеплокомуненерго» кредит у 10 мільйонів євро та грант у 4 мільйони. Безпосередньо місто надасть на співфінансування 2 мільйони євро.

Проект передбачає встановлення у двох великих житломасивах понад 300 індивідуальних тепловпунктів (ІТП) із теплообмінниками для багатоповерхівок і невеликих забудов, а також біопаливних котлів, що працюють на щепі, реконструкцію та модернізацію великих та малих котельень, заміну третини тепломереж.

— Раді, що в Чернівцях нам пішли назустріч. Не було зволікань і проблем зі збором інформації. Для міста цей проект дуже корисний: споживатиметься менше енергії при значно більшому ККД, — каже консультант компанії RAMBOLL Віктор Дорошенко.

ІТП забезпечить автоматичне регулювання подачі тепла залежно від температури повітря та точний облік його споживання. Завдяки теплообмінникам поновиться централізоване постачання гарячої води. Данські експерти підтвердили, що централізоване забезпечення теплом і гарячою водою, якщо задіяно сучасне обладнання, набагато економніше, безпечніше, ніж індивідуальне.

КОМПЕТЕНТНО

Наталія КРАВЧЕНКО,
заступник директора департаменту
економіки систем життєзабезпечення
Мінрегіону:

— Беззбиткове функціонування підприємств водопровідно-каналізаційного господарства — одне з основних завдань реформи житлово-комунального господарства. Для покращення фінансово-економічного стану підприємств галузі, у тому числі і підприємств водопровідно-каналізаційного господарства, на 2015 рік збільшено видатки субвенції на відшкодування різниці в тарифах на 2,7 мільярда гривень. Відповідні зміни до Закону «Про Державний бюджет України на 2015 рік» були внесені 17 вересня». У цьому році передбачено всього 5,6 мільярда гривень субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на погашення заборгованості з різниці в тарифах на теплову енергію, послуги з централізованого водопостачання та водовідведення.

Уряд продовжив програму енергоефективності на 2016 рік

Відділ соціально-правових
питань «Урядового кур'єра»

ПІДТРИМКА. Банки вже видали людям майже 62 тисячі кредитів на заміну котлів та заходи з енергозбереження. Загальна сума цих позик перевищила мільярд гривень.

«Лише на придбання негазових котлів громадяни взяли понад 12 тисяч кредитів обсягом 200,9 мільйона гривень. Також зросла кількість «теплих» кредитів для ОСББ — їх 130 на суму 12,5 мільйона гривень», — прокоментував дані голова Держенергоєфектив-

ності Сергій Савчук. Він зауважив, що програмою дедалі активніше цікавляться ті, хто отримує субсидії на житлово-комунальні послуги. Майже 8 тисяч субсидіантів скористалися «теплыми» кредитами на суму 93 мільйони гривень.

Програму відшкодування з держбюджету частини суми кредитів, узятих населенням та ОСББ на енергоефективне обладнання та матеріали, продовжено на 2016 рік. Про це йдеться у постанові Кабінету Міністрів України від 11 листопада 2015 року №929 «Про продовження строку виконан-

ня Державної цільової економічної програми енергоефективності і розвитку сфери виробництва енергоносіїв з відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива на 2010—2015 роки».

«Уряд робить усе можливе, щоб якомога більше українців долучилися до впровадження енергоефективних заходів. Відтепер усі охочі зможуть скористатися державною підтримкою і в наступному році та переконатися у дієвості та ефективності запропонованого державою механізму», — прокоменту-

вав Сергій Савчук оприлюднену постанову Кабінету Міністрів України.

Голова агентства також зауважив, що ті домогосподарства, які взяли «теплі» кредити наприкінці 2015 року, обов'язково отримають від держави компенсацію на енергоефективне обладнання та матеріали. Як повідомила прес-служба Держенергоєфективності, за період із жовтня 2014-го по вересень 2015 року агентство відшкодувало позичальникам 111,7 мільйона гривень за «теплі» кредитами.

ОРІЄНТИР № 42

удосконалення механізму закупівель та залучення юридичних та фізичних осіб на договірній основі (аутсорсинг) до матеріально-технічного забезпечення;

запровадження автоматизованої системи контролю за станом матеріально-технічного забезпечення, приведення обсягів військового майна непорушних запасів у відповідність з реальними потребами;

визначення та встановлення обґрунтованих норм речового та продовольчого забезпечення особового складу Держприкордонслужби.

Для удосконалення системи підготовки, комплектування, роботи з особовим складом Держприкордонслужби, його соціального захисту передбачаються:

реалізація екстериторіального і територіального принципів комплектування особового складу;

децентралізація системи управління особовим складом;

створення та запровадження системи професійної компетентності;

розроблення механізму підготовки спеціалістів за державним замовленням у навчальних закладах Міноборони, МВС та СБУ, а також навчальних закладах Держприкордонслужби;

забезпечення підготовки особового складу Держприкордонслужби у навчальних закладах Держприкордонслужби з урахуванням загроз прикордонній безпеці;

задоволення кадрових потреб органів та підрозділів Держприкордонслужби в правоохоронній сфері, сферах телекомунікації, психології та кінології;

запровадження методики вивчення особистості та формування психологічної готовності до дій у кризових ситуаціях;

розроблення механізму соціально-психологічної та фізичної реабілітації військовослужбовців Держприкордонслужби, надання допомоги їм і членам їх сімей;

впровадження європейських стандартів у систему підготовки та роботи з особовим складом Держприкордонслужби, забезпечення обміну досвідом з навчальними закладами правоохоронних органів України та держав — членів Європейського Союзу;

розроблення механізму протидії негативному інформаційному впливу на особовий склад Держприкордонслужби та удосконалення професійної підготовки у сфері інформаційної безпеки;

поліпшення фінансового забезпечення особового складу Держприкордонслужби.

Підвищення ефективності системи запобігання та протидії корупції передбачає:

розроблення та впровадження методики проведення оцінки корупційних ризиків у діяльності Держприкордонслужби, визначення корупційних факторів, що їх зумовлюють;

удосконалення системи запобігання проявам корупції та запровадження комплексних технологій протидії корупції в оперативно-службовій діяльності Держприкордонслужби;

формування в особового складу Держприкордонслужби нетерпимості до корупції, підвищення рівня правової свідомості;

створення мотиваційних передумов для зменшення корупційних проявів;

дослідження ефективності запроваджених механізмів виявлення і запобігання проявам корупції;

удосконалення механізму поширення інформації про протидію корупції;

залучення громадськості до формування, реалізації та проведення моніторингу антикорупційної політики в Держприкордонслужбі;

організацію взаємодії з іншими державними органами та підрозділами прикордонних органів суміжних держав щодо боротьби з корупцією.

Забезпечення відкритості та прозорості діяльності Держприкордонслужби передбачає:

формування позитивного іміджу Держприкордонслужби;

оперативне висвітлення в засобах масової інформації відомостей про діяльність Держприкордонслужби та розбудову державного кордону;

розповсюдження інформаційних матеріалів про порядок перетинання державного кордону та про заходи, які вживає Держприкордонслужба для підвищення рівня комфорту осіб під час перетинання державного кордону;

формування ефективного механізму комунікації з громадськістю та використання її потенціалу для реалізації державної політики у сфері охорони державного кордону;

створення системи внутрішнього контролю та внутрішнього аудиту в органах Держприкордонслужби з урахуванням європейського досвіду;

розроблення дієвих механізмів контролю за діяльністю особового складу органів та підрозділів Держприкордонслужби; сприяння діяльності Громадської ради Адміністрації Державної прикордонної служби та вдосконалення шляхів співпраці з профспілковою, ветеранською та іншими громадськими організаціями;

забезпечення ефективного функціонування служби «Довіра», розширення її функціональних можливостей.

Очікувані результати

Очікувані результати реалізації Стратегії на близьку (до кінця 2017 року) та середню перспективу (до кінця 2020 року) зазначені в переліку індикаторів згідно з додатком.

Фінансове забезпечення реалізації Стратегії

Джерелами фінансування реалізації Стратегії є кошти державного бюджету, міжнародна технічна допомога та інші джерела, не заборонені законодавством.

Наукове супроводження реалізації Стратегії

Наукове супроводження реалізації Стратегії здійснюватиме Науково-дослідний інститут Держприкордонслужби.

Механізм реалізації Стратегії

Реалізація Стратегії здійснюватиметься шляхом виконання актів законодавства, а також розроблення нових актів, необхідних для розвитку Держприкордонслужби, та проведення моніторингу стану її розвитку.

Додаток до Стратегії

ПЕРЕЛІК індикаторів, на досягнення прогнозованих значень яких спрямована Стратегія розвитку Державної прикордонної служби		
Найменування індикатора	Значення індикатора	
	на близьку перспективу (2017 рік)	на середню перспективу (2020 рік)
Рівень створення системи інженерно-технічного облаштування українсько-російського державного кордону, відсотків	40	100
Рівень висвітлення надводної обстановки на морській ділянці державного кордону, відсотків	100 (великі цілі), 80 (середні цілі), 50 (малі цілі)	100 (великі та середні цілі), 60 (малі цілі)
Протяжність ділянок відповідальності підрозділів охорони українсько-російського державного кордону, кілометрів	35	30
Результати проведеного аналізу ризиків, відсотків	20	30
Результати здійснених оперативно-розшукових заходів, відсотків	25	35
Частка сплачених правопорушниками штрафів, накладених у вигляді адміністративних стягнень органами та підрозділами охорони державного кордону, відсотків	82	90
Запровадження спільного патрулювання державного кордону з прикордонними органами	Республіка Молдова, Республіка Польща, Угорщина, Словачька Республіка	Республіка Молдова, Республіка Польща, Угорщина, Словачька Республіка, Румунія, Республіка Білорусь
Запровадження спільного контролю осіб, транспортних засобів і вантажів у пунктах пропуску через державний кордон	пункти пропуску через державний кордон: Рава-Руська — Хребенне, Краківець — Корчова, Шегині — Медика, Ягодин — Дорогуськ — з Республікою Польща	пункти пропуску через державний кордон: Ужгород — Вишне-Немецьке — із Словачькою Республікою
	Малий Березний — Убля — із Словачькою Республікою	Надходождж — Надьпаладь — з Угорщиною
	Нові Яриловичі — Нова Гута — з Республікою Білорусь	Біла Церква — Сігет Мармацій, Шибене — Поєніле-де-суб-Мунте — з Румунією
	Кучурган — Первомайськ — з Республікою Молдова	Маяки — Удобне — Паланка — з Республікою Молдова
Кількість додатково розгорнутих контактних (консультативних) пунктів на державному кордоні	два — з Республікою Молдова, один — із Словачькою Республікою, один — з Румунією	один — з Угорщиною, два — з Республікою Білорусь
Кількість утворених підрозділів швидкого реагування	три (у складі 500 осіб)	шість (у складі 500 осіб) або три (у складі 500 осіб) та один (у складі 1500 осіб)
Кількість відділів оперативно-розшукової спрямованості	29	48
Кількість оперативно-розшукових підрозділів з протидії тероризму	п'ять	шість
Кількість утворених підрозділів експертної служби	два	п'ять
Рівень організації каналів передачі даних за допомогою засобів проводового, безпроводового доступу до телекомунікаційних мереж, а також супутникового зв'язку, відсотків	85	100
Рівень заміни обладнання автоматичних телефонних станцій на сучасне цифрове обладнання IP-телефонії, відсотків	20	100
Рівень забезпечення органів та підрозділів охорони державного кордону сучасними короткохвильовими радіозасобами, відсотків	30	100
Рівень оснащення органів охорони державного кордону спеціальними комплексними інформаційно-	50	100

телекомунікаційними апаратними, відсотків	25	100
Рівень модернізації системи ультракороткохвильового радіозв'язку, відсотків	70	100
Рівень забезпечення кораблів Морської охорони Держприкордонслужби сучасними цифровими короткохвильовими і ультракоротко-хвильовими радіозасобами, засобами супутникового зв'язку та обладнанням криптографічного захисту, відсотків	60	100
Рівень модернізації інтегрованої інформаційно-телекомунікаційної системи «Гарт», відсотків	60	100
Рівень модернізації підсистем з функціями оброблення інформації про осіб, які перетинають державний кордон, та їх паспортних документів з використанням електронних носіїв інформації, у тому числі з функцією біометричного контролю, відсотків	100	
Рівень забезпечення доступу особового складу Держприкордонслужби в пунктах пропуску через державний кордон до баз даних правоохоронних органів та Міжнародної організації кримінальної поліції — Інтерполу, відсотків	65	100
Рівень впровадження в органах охорони державного кордону системи відеоспостереження, відсотків	30	100
Рівень запровадження системи електронного документообігу з використанням електронного цифрового підпису, відсотків	40	100
Рівень модернізації інтегрованої міжвідомчої інформаційно-телекомунікаційної системи «Аркан» щодо контролю осіб, транспортних засобів та вантажів, які перетинають державний кордон, відсотків	65	100
Рівень модернізації програмно-технічних комплексів та автоматизованих робочих місць з доступом до баз даних, відсотків	75	100
Рівень запровадження сучасних комплексів криптографічного захисту інформації в органах Держприкордонслужби, відсотків	50	100
Рівень впровадження новітніх засобів спеціального зв'язку на рухомих об'єктах Держприкордонслужби, відсотків	30	100
Рівень розгортання спеціальної телекомунікаційної системи для криптографічного захисту службової інформації, відсотків	40	100
Рівень модернізації авіаційної техніки, відсотків	три	100
Кількість авіаційних підрозділів, що використовують легку авіаційну техніку		дев'ять
Оновлення авіаційної техніки	три легких патрульних літаки, дев'ять легких патрульних вертольотів, 126 безпілотних авіаційних комплексів	чотири легких патрульних літаки, 24 легких патрульних вертольоти, 194 безпілотних авіаційних комплекси
Оновлення корабельно-катерного складу Морської охорони Держприкордонслужби	один катер 1 рангу, два катери 2 рангу, чотири малі катери	один корабель 2 рангу, два кораблі 3 рангу, три катери 1 рангу, п'ять катерів 2 рангу, десять малих катерів
Кількість нових пунктів тимчасового базування угруповань Морської охорони Держприкордонслужби	два — на узбережжі Азовського моря (Маріуполь, Бердянськ) два — на узбережжі Чорного моря (Скадовськ, Очаків)	один — на узбережжі Азовського моря (Генічеськ) три — на узбережжі Чорного моря (Южний, Іллічівськ, Усть-Дунайськ) один — на р. Дністер (Білгород-Дністровський) два — на р. Дунай (Вилкове, Рені) сім — Одеський загін
Забезпечення для охорони державного кордону безпілотними плавальними засобами загонів Морської охорони Держприкордонслужби	один — Ізмайльський навчально-тренувальний загін три — Маріупольський загін	
Співвідношення екстериторіального та територіального принципу добору та комплектування особовим складом Держприкордонслужби, відсотків	15	більш як 50
Обсяг забезпечення щорічної підготовки спеціалістів у навчальних закладах Держприкордонслужби, осіб	410 — за освітньо-кваліфікаційним рівнем бакалавра у Національній академії Держприкордонслужби 105 — за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра у Національній академії Держприкордонслужби 1580 — у навчальних центрах Держприкордонслужби	410 — за освітньо-кваліфікаційним рівнем бакалавра у Національній академії Держприкордонслужби 105 — за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра у Національній академії Держприкордонслужби 1580 — у навчальних центрах Держприкордонслужби
Обсяг забезпечення щорічної підготовки спеціалістів за державним замовленням у навчальних закладах, осіб	60 — Міноборони, 10 — МВС, 10 — СБУ	90 — Міноборони, 15 — МВС, 15 — СБУ
Рівень забезпечення органів Держприкордонслужби транспортними засобами, спеціальною та інженерною технікою, відсотків	80	100
Рівень забезпечення органів охорони державного кордону транспортними засобами, які перебувають в експлуатації до п'яти років, відсотків	22	30
Рівень забезпечення органів охорони державного кордону засобами тепловізійного та оптичного спостереження, відсотків	90	100
Кількість пересувних ремонтних майстерень	два (у Східному та Південному регіональних управліннях)	п'ять (у всіх регіональних управліннях)
Рівень запровадження автоматизованої системи контролю за станом ресурсного забезпечення, відсотків	30	100
Рівень залучення юридичних та фізичних осіб на договірній основі (аутсорсинг) до матеріально-технічного забезпечення, відсотків	30	100
Кількість сформованих мобільних польових госпіталів		один
Кількість медико-реабілітаційних центрів	один	два
Рівень проходження особовим складом поглибленого медичного обстеження, відсотків	95	100
Рівень забезпечення особового складу службовим житлом, відсотків	75	85
Рівень довіри громадян до Держприкордонслужби, відсотків	63	70

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ від 18 листопада 2015 р. № 1191-р Київ

Про перерозподіл обсягів субвенцій з державного бюджету місцевим бюджетам на здійснення державних програм соціального захисту у 2015 році

Відповідно до частини шостої статті 102 Бюджетного кодексу України здійснити перерозподіл обсягів субвенцій з державного бюджету місцевим бюджетам на здійснення державних програм соціального захисту у 2015 році згідно з додатком.

ВІСТІ ЗВІДУСІЛЬ

Запорожець, художнику, запорожець...

МИСТЕЦЬКА АКЦІЯ. На Тернопіллі десять днів тривав Всеукраїнський пленер «Байда-Sich Вишнівець-2015»

Микола ШОТ,
«Урядовий кур'єр»

Дмитра Вишневецького кожен з нас знає як Байду. Дехто з істориків схильється до думки, що саме він створив Запорозьку Січ, дехто стверджує, що понад 500 років тому Байда взявся за розбудову укріплень на Хортиці. Відомий художник з Тернопільщини лауреат премії ім. М. Бойчука Микола Шевчук загострює увагу й на маловідомому факті, що Дмитро Вишневецький заснував Донське козацтво, яке нині, на жаль, переросло в яничарське, антиукраїнське збройне формування та на догоду кремлівським агресорам принесло на наш Донбас руїну.

Історична тематика посідає у творчості пана Миколи помітне місце. Дмитро Вишневецький постає одразу із двох його картин. На одній легендарного військовика зображено з луком на тлі родинного палацу в селищі Вишнівець, у якому народився, на іншому полотні Байда на тлі Хортиці.

Примітно, що роботу над цим образом Микола Шевчук завершує не деінде, а саме в околицях, що прилягають до палацу Вишневецьких.

Зрештою, і не лише пан Микола. Десятеро художників з різних областей стали учасниками Всеукраїнського пленеру «Байда-Sich Вишнівець-2015». Митці працювали в різних

Відомий художник з Тернопілля Микола Шевчук довершує на пленері образ Дмитра Вишневецького (Байди)

жанрах, на полотнах з'являлися не лише портрети козацьких достойників, а й ландшафтна архітектура, історичні пам'ятки, природні принади.

Борис Сердюк із Кременчука, що на Полтавщині, вперше побував у цих краях, вражень, мовить, не переказати. На етюди виходив і вранці, і в полудень, і у надвечір'я. Щодня три-чотири пейзажі з'являлися в його творчому доробку. Ось самотністю повіяло від старенької покинутої хатини, над якою витяглися високі дерева, одне з яких гіллям заступило церкву. Але символ духов-

ності виблискує золотим хрестом на бані, а це означає, що світло життя палає завжди.

А заслужений художник України тернополянин Богдан Ткачик у цій окрузі малює впродовж багатьох років. До речі, 15 його картин за два останні місяці виставлено в експозиції Збаразького замку. Проте на пленері пан Богдан вирішив показати цю твердиню й навколишню архітектуру не з парадного входу, а навпаки.

Ідею теперішнього живописного пленеру подав голова облдержадміністрації Степан Барна. Під-

тримали художників, які захотіли працювати в похідно-польових умовах, Збаразькі райдержадміністрація та міська рада, а опікуном, так би мовити, став Національний заповідник «Замки Тернопілля». За словами вченого секретаря цієї структури Надії Макачук, перший живописний пленер у заповіднику відбувся ще 2009 року. Уже стало доброю традицією, що кожен з учасників пленерів дарує заповіднику по дві власні картини. Так і вчили художники, що приїхали на «Байду-Sich Вишнівець-2015».

Олександр Шапаренко: на гребені хвиль

Світлана АНТОНОВА
для «Урядового кур'єра»

ВИДАННЯ. Так називається художньо-документальна книжка, яка щойно побачила світ у сумському видавництві «Мрія».

Її автор — власкор «Урядового кур'єра» в Сумській області заслужений журналіст України Олександр Вертіль — розповідає про життєвий і спортивний шлях видатного веслувальника на байдарці — уродженця селища Степанівка Сумського району Олександра Шапаренка.

Гроно нагород і відзнак цього спортсмена викликає повагу і захоплення. Дві золоті і срібна олімпійські медалі в Мехіко і Мюнхені (1968 та 1972 роки), семиразовий чемпіон світу і п'ятиразовий — Європи, володар 23 золотих медальних чемпіонатів СРСР, двох

нагород з іспанською пропискою: премія «За найкращі спортивні досягнення» Асоціації спортивних журналістів Іспанії (1996 рік) та «DELFO» асоціації AMIGOS DEL DEPORTE. Входить до десятки кращих спортсменів України ХХ століття.

У 1972 році, коли виборів друге олімпійське золото в німецькому Мюнхені, в далекій країні Султанат Оман вийшла друком поштова марка, присвячена рекордам сумчанина. Такої честі не був удостоєний жоден спортсмен-веслувальник світу. Марка давно стала філателістичною рідкістю і високо цінується на світовому ринку.

Почесний громадянин міста Суми (2013). Герой спортивного року-2014 у номінації «Спортивна слава України». Кавалер 5-ти державних орденів.

За участі Олександра Шапаренка та автора книжки відбулися презентації у Сумах та Білопільлі. Зокрема в обласному товаристві «Динамо», де розпочинався спортивний шлях веслувальника, обласній науковій бібліотеці, обласному краєзнавчому музеї, Білопільській районній бібліотеці імені Олександра Олеся.

До речі, мама спортсмена Катерина Савелівна родом з Білопільля, там вона жила на вулиці, де народився автор всесвітньовідомого вірша «Сміються-плачуть солов'ї» Олександр Олесь.

Книжка містить понад 70 світлин, які додають їй особливої ваги та історичної спортивної цінності.

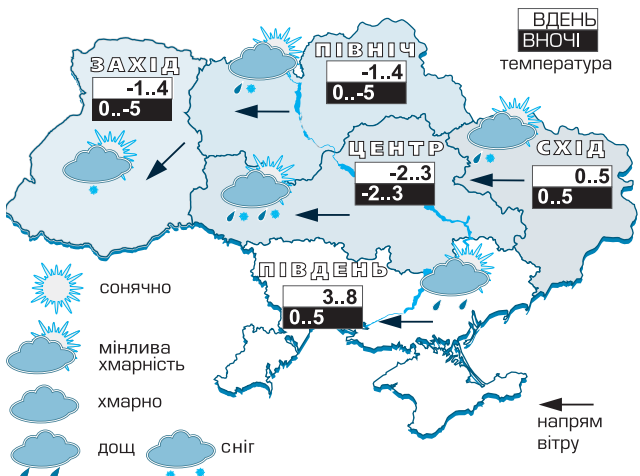
Видатний спортсмен побував у Сумському машинобудівному НВО імені Фрунзе, де зустрівся з генеральним директором підприємства Олек-

сієм Цимбалом. Саме у цьому робітничому колективі майбутній веслувальник з 1962 до 1966 року навчався і працював у 52-му модельному цеху.

Почесний гість відвідав перше місце своєї роботи, спілкувався з робітниками, які пам'ятають і шанують свого титулованого земляка.

ПОГОДА НА ЗАВТРА

ТЕМПЕРАТУРА ПО ОБЛАСТЯХ УКРАЇНИ НА 26 ЛИСТОПАДА

Область	Ніч	День	Область	Ніч	День
Київська	0 -5	-1 +4	Черкаська	-2 +3	-2 +3
Житомирська	0 -5	-1 +4	Кіровоградська	-2 +3	-2 +3
Чернігівська	0 -5	-1 +4	Полтавська	-2 +3	-2 +3
Сумська	0 -5	-1 +4	Дніпропетровська	-2 +3	-2 +3
Закарпатська	-2 +3	+1 +6	Одеська	0 +5	+3 +8
Рівненська	0 -5	-1 +4	Миколаївська	0 +5	+3 +8
Львівська	0 -5	-1 +4	Херсонська	0 +5	+3 +8
Івано-Франківська	0 -5	-1 +4	Запорізька	0 +5	+3 +8
Волинська	0 -5	-1 +4	Харківська	0 +5	0 +5
Хмельницька	0 -5	-1 +4	Донецька	0 +5	0 +5
Чернівецька	0 -5	-1 +4	Луганська	0 +5	0 +5
Тернопільська	0 -5	-1 +4	Крим	+3 +8	+10 +15
Вінницька	-2 +3	-2 +3	Київ	-1 -3	+1 +3

Укргідрометцентр

Сепаратизм він і в інтернеті злочин

Роман КИРЕЙ,
«Урядовий кур'єр»

ІЗ ЗАЛИ СУДУ. Вироком Придніпровського районного суду Черкас до кримінальної відповідальності притягнуто місцевого жителя, який вів активну антиукраїнську пропаганду в соціальних мережах. Про це повідомили в УСБУ в Черкаській області.

Зловмисник поширював в інтернеті матеріали з публічними закликами до насильницької зміни конституційного ладу, громадської непокори, а також розміщував повідомлення, фото-, відеоматеріали, репости сепаратистського характеру, які містять заклики, спрямовані на зміну державного кордону України.

Рішенням суду пропагандиста визнано винним у вчиненні злочину за ч. 1 ст. 110 Кримінального кодексу України та призначено покарання у вигляді позбавлення волі на строк до чотирьох років з іспитовим терміном один рік.

Набув чинності й вирок Ватутінського міського суду Черкаської області стосовно депутата Ватутінської міської ради, якого суд визнав винним у посяганні на територіальну цілісність і недоторканість України. Посадовець був активним учасником груп у російських соціальних мережах, де поширював ідеї сепаратизму та пропагував насильницькі методи політичної боротьби.

Зловмисника засуджено до одного року позбавлення волі з іспитовим строком один рік.

Упродовж року на Черкащині припинено функціонування понад 140 інтернет-сайтів антиукраїнського спрямування, які адмініструвалися з тимчасово окупованих територій Донецької та Луганської областей. Крім цього, з метою недопущення поширення недостовірної інформації щодо суспільно-політичної, економічної ситуації в Україні, стану проведення АТО, протиправних закликів до порушення конституційного ладу, порушення територіальної цілісності України, організації масових заворушень та таких, що пропагують ідеали так званих ДНР/ЛНР, управління СБУ вжило заходів для обмеження доступу до 174 інтернет-ресурсів.

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

Засновник — Кабінет Міністрів України
Реєстраційне свідоцтво КВ № 2 від 12 квітня 1994 року
Передплатні індекси «Урядового кур'єра» —
61035, 40227 (соціальний)

Головний редактор — Сергій БРАГА
Перший заступник
головного редактора
Леонід САМСОНЕНКО
Заступники головного редактора:
Павло БЕБА, Лариса УСЕНКО

Адреса в Інтернеті: www.ukurier.gov.ua
Адреса редакції: 01008, Київ, вул. Садова, 1
Телефон для довідок: 253-12-95.
Телефони відділу реклами: 253-55-09,
факс: 230-06-71, e-mail: adv@ukcc.com.ua
«Урядовий кур'єр» виходить у вівторок, середу, четвер,
п'ятницю та суботу
Зам. № 44657. Тираж 25162

Листування з читачами тільки
на сторінках газети.
Відповідальність за достовірність
інформації та реклами несуть автори
та рекламодавці.
Набрано і зверстано у комп'ютерному
центрі «Урядового кур'єра».
Друк: ТОВ «Мега-Поліграф»,
04073, Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14
www.mega-poligraf.kiev.ua